

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Csp/171/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8420202133
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2022:8420202133.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., Mýtňa 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava- Staré Mesto, proti žalovanej : F. B., I. XX.XX.XXXX, K. XX/XX, XXX XX M. Y., zaplatenie 4.006,73 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalovanej náhradu trov konania voči žalobkyni n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na súd dňa 29.11.2020 v jej konečnej úprave prípustnej právoplatným uznesením súdu zo dňa 04.06.2021 č.k. 10Csp 171/2020-50 sa žalobkyňa domáhala na žalovanej zaplatenia 4.006,73 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 4.006,73 eur od 27.04.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu zástupca žalobkyne odôvodnil tak, že právna predchodkyňa žalobkyne, spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 (ďalej len „Consumer Finance Holding a.s.“) dňa 10.03.2017 uzavrela so žalovanou Zmluvu o pôžičke č. 7179301/8530501670, na základe ktorej poskytla žalovanej pôžičku vo výške 4.000 eur. Podľa zmluvy žalovaná mala pôžičku splácať v pravidelných 72 mesačných splátkach vo výške 89,61 eur, a to do celkovej sumy 6.451,92 eur. Spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. zanikla zlúčením s jej právnym nástupcom Všeobecnou úverovou bankou a.s., Mlynské Nivy 1, Bratislava 829 90, IČO: 31 320 155 tak, ako je to uvedené vo výpise z obchodného registra OS Bratislava I., oddiel:Sa, vložka číslo 341/B. Žalovaná do podania žaloby z celkovej sumy 6.451,92 eur zaplatila len 716,88 eur. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila zmluvnú povinnosť platiť mesačné splátky riadne a včas, VÚB a.s. listom zo dňa 28.02.2018 („Predžalobná upomienka“) vyzvala žalovanú k úhrade dlžných splátok v dodatočnej lehote viac než 30 dní. Žalovanú súčasne upozornila, že ak v stanovenej lehote nedôjde k úhrade aspoň najstaršej omeškanej splátky, bude oprávnená pôžičku zosplatiť. Žalovaná ani v tejto dodatočnej lehote dlžné splátky neuhradila. VÚB a.s. využila svoje právo veriteľa dojednané v čl. 8.2. zmluvných podmienok a za splnenia zákonných podmienok stanovených v ust. § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka dňa 19.04.2018 pôžičku zosplatnila, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 21.04.2018 („Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“). K zosplateniu pôžičky došlo po márnom uplynutí dostatočne dlhej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu k splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením. Splátka uvedená v listine „Predžalobná upomienka“ je len najstaršou omeškanou splátkou a neurčuje začiatok plynutia premičacej doby. Žalovaná zosplatený dlh neuhradila. Ku dňu podania žaloby celkový dlh žalovanej zo zmluvy o pôžičke predstavoval 4.008,61 eur (stípec „Splátka“ v prehľade splátok a úhrad). Táto suma pozostáva z

nesplnených splátok do zosplatnenia celej pôžičky, v prehľade „Suma splátok“ (12 splátok x 89,61 eur = 1.075,32 eur) a zo splátok po zosplatnení vo výške celkom 3.648,29 eur, spolu 4.723,61 eur, po odpočítaní úhrad žalovanej (stĺpec „Úhrady“) vo výške 716,88 eur. Žalobou si žalobkyňa neuplatňuje nárok na zmluvnú pokutu vo výške 465,92 eur uvedenú v prehľade úhrad a splátok ako stĺpec „Pokuta“. Žalobou si uplatňuje aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania od šiesteho dňa nasledujúceho po „Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti“. Oznámenie bolo zaslané žalovanej obyčajnou listovou zásielkou, kde obvyklá doba doručenia je 5 dní.

3. Spolu so žalobou zástupca žalobkyne predložil súdu listiny, a to notársku zápisnicu N 3283/2017, NZ 542152017, zo dňa 11.12.2017 vo veci projektu rozdelenia spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. zlúčením, listinu „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“ číslo zmluvy 8530501670, zmluvu o poskytnutí služieb, listinu „Predžalobná upomienka“ zo dňa 28.02.2018 spolu s poštovou doručenkou, listinu „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru,“ zo dňa 21.04.2018 a prehľad splátok a úhrad.

4. Podaním zo dňa 07.05.2021 súd s poukazom na § 7 zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách vyzval zástupcu žalobkyne na doplnenie skutkových tvrdení a predloženie dokladov, rozhodných pre posúdenie splnenia povinnosti pôvodného veriteľa pri uzatváraní zmluvy o pôžičke posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej ako spotrebiteľa úver splácať, teda tzv. bonitu žalovanej. Na výzvu zástupca žalobkyne reagoval podaním doručeným súdu dňa 30.06.2021, v ktorom uviedol, že pôvodný veriteľ pred uzatvorením zmluvy o úvere preskúmal bonitu žalovanej s odbornou starostlivosťou. Poukázal predovšetkým na to, že občiansky preukaz jej nebol odcudzený. Uviedol, že žalovaná splňala štandardné rizikové podmienky. Podpisom zmluvy o pôžičke žalovaná prehlásila, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé, a že ku dňu podpisu jej neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jej záväzku. Žalovaná preukázala výšku svojho mesačného príjmu. Pôvodný veriteľ si od žalovanej za účelom overenia jej bonity, a to preverenia trvania jej zamestnania a výšky jej príjmu v sociálnej poisťovni, vyžiadal súhlas so spracovaním jej osobných údajov. Konkrétnymi dokladmi však žalobkyňa nedisponuje. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa s poukazom na žalovanou uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Žalovaná spočiatku riadne platila predpísané splátky. Právny predchodca žalobkyne nemal dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanej riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Žalovaná neinformovala jej právneho predchodcu o zmene svojich finančných pomerov, ktoré jej neumožňujú splácanie úveru. Zo strany žalovanej nebola ani prednesená žiadosť o zníženie mesačnej splátky, ktorú by právny predchodca žalobkyne bol mohol posúdiť a dohodnúť nové podmienky splácania. V prílohe podania predložil opakovane zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 8530501670, listinu „Udelenie súhlasu v zmysle zákona o ochrane osobných údajov“, listinu „Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“ a listinu „Informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver,“.

5. Uznesením zo dňa 04.06.2021 č. k. 10Csp 171/2020-55 súd podľa § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku vyzval žalovanú na vyjadrenie k žalobe a pripojeným listinám v lehote 15 dní od doručenia uznesenia. Uznesenie spolu so žalobou a jej prílohami sa súdu nepodarilo doručiť žalovanej do vlastných rúk tak, ako to predpokladá ust. § 167 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalovaná písomnosti súdu na adrese označenej žalobkyňou v žalobe, M. Y., K. XX/XX, ktorá podľa Registra obyvateľov SR je od 28.08.2000 doposiaľ adresou jej trvalého pobytu, v odbernej lehote neprevzala. Podľa oznámenia obce M.Á. Y. žalovaná sa na adrese trvalého pobytu nezdržiava, žije v zahraničí. Adresu skutočného pobytu žalovanej sa súdu dostupnými lustráciami a šetrením cestou príbuzných v obci nepodarilo zistiť. Preto súd postupom podľa § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku oznámenie o podanej žalobe dňa 11.10.2021 zverejnil na úradnej tabuli a webovej stránke súdu, a po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia, tzn. dňom 12.11.2021, žalobu považoval za doručenú žalovanej bez ohľadu na to, či sa o žalobe dozvedela.

6. Na deň 13.05.2022 súd nariadil prvé pojednávanie, na ktoré predvolal obe sporové strany. Spolu s predvolaním súd zástupcovi žalobkyne oznámil predbežné právne posúdenie tak, že v konaní nepovažuje za preukázanú vecnú aktívnu legitimitáciu žalobkyne, a to s poukazom na splnenie podmienok pre postúpenie celej pohľadávky podľa § 92 ods 8 Zákona o bankách. Na to zástupca žalobkyne reagoval písomným podaním doručeným súdu dňa 07.04.2022, v ktorom poukázal na čl. 10. bod 2 listiny „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“, v ktorom zmluvné strany dohodli oprávnenie veriteľa v prípade riadneho nesplácania pôžičky, a to omeškania s úhradou celej alebo časti jednej

splátky počas obdobia viac ako 3 mesiacov žiadať klienta zaplatať celú pohľadávku naraz, a to za splnenia podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že zastáva názor, že žiadnym výkladom ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nemožno dospieť k záveru, že zákonodárca pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru vyžaduje dva právne úkony (listiny), ktoré musia byť doručené spotrebiteľovi, a to jednak výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a jednak vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Takýto výklad je príliš extenzívny. Cieľom zákonodárcu bolo v prvom rade to, aby dlžník bol preukázateľne upozornený na možnosť predčasného zosplatenia úveru, a teda by sa toto upozornenie dostalo do jeho dispozičnej sféry, aby sa mohlo s ním oboznámiť. V danej veci sa žalovaná s takýmto upozornením, za ktoré sa dá považovať listina „Predžalobná upomienka“, oboznámila. Následne pôvodný veriteľ využil možnosť predčasného zosplatenia úveru (listina „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“). K tomuto právnomu úkonu nebola súdu predložená poštová doručka, a ani doklad preukazujúci odoslanie listiny na poštovú prepravu, nakoľko listina o zosplatení úveru má len deklaratórny charakter a účinky zosplatenia nastávajú spätne oboznámením sa s obsahom tejto listiny, najneskôr doručením žaloby. Žalovaná s ohľadom na čl. 10 bod 2 zmluvy o úvere vedela, aké dôsledky bude mať pre ňu nezaplatať splatnej splátky, pre ktorú veriteľ úver zosplatal. V čase vyhotovenia listiny „Predžalobná upomienka“ dňa 28.02.2018 žalovaná bola preukázateľne v omeškaní viac ako 90 dní. Súdu bola predložená poštová doručka k tejto listine. Nakoľko u žalovanej nedošlo k náprave finančnej disciplíny, právny predchodca žalobkyne pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti celého úveru naraz. Následne pohľadávka bola v súlade s § 92 Zákona o bankách legitímne zmluvou o postúpení pohľadávok postúpená na žalobkyňu. Poukázal na to, že žalovaná nijakým spôsobom nerozporovala skutočnosti týkajúce sa vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru, ani postúpenia pohľadávky na žalobkyňu. Podľa odborného vyjadrenia NBS zo dňa 24.07.2014 predloženého Okresnému súdu Vranov nad Topľou v konaní sp.zn. 13C 79/2014 ak je úver splatný v splátkach, banka má právo za splnenia zákonných podmienok postúpiť postúpníkovi celú, aj nesplatenú časť pohľadávky z úveru. V prípade vymedzenia pohľadávky na účely ust. § 92 Zákona o bankách len na splátky, ktoré sa už stali splatnými, by sa banka a dlžníci mohli ocitnúť v situácii, že by dochádzalo k postúpeniu pohľadávky zodpovedajúcej len sume 90 dňového omeškania. Na podporu svojich názorov poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14CoCsp 52/2020 zo dňa 11.05.2021 (bod 17 odôvodnenia), uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11CoCsp 11/2021-179 zo dňa 22.04.2021 (bod 6.3 odôvodnenia), uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16CoCsp 22/2021 zo dňa 06.10.2021 (bod 8. odôvodnenia).

7. Súd spor prejednal na pojednávaní konanom dňa 13.05.2022 v neprítomnosti zástupcu žalobkyne, ako aj žalovanej, ktorí boli na pojednávanie riadne a včas predvolaní. Podaním doručeným súdu dňa 05.05.2022 zástupca žalobkyne ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní dôvodom pracovnej zaneprázdnenosti a snahou nenavýšovať trovy konania v zmysle zásady hospodárnosti konania. Navrhol, aby súd vo veci rozhodol v jeho neprítomnosti. Žalovaná predvolanie doručované jej na adresu trvalého pobytu v odbernej lehote neprevzala, neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnila, o odročenie pojednávania nepožiadala.

8. Dokazovaním vykonaným v celom rozsahu návrhov žalobkyne (žalovaná nenavrholo vykonanie žiadneho dôkazu) súd skutkový stav v danej veci ustálil nasledovne:

9. Žalovaná nepoprela a súd na základe vykonaného dokazovania nemal dôvodné pochybnosti o tvrdení žalobkyne, že dňa 10.03.2017 spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 (ďalej len „Consumer Finance Holding a.s.“) a žalovaná uzavreli zmluvu označenú ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“, evidovanú žalobkyňou pod č. 7179301, na základe ktorej spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. poskytla žalovanej úver vo výške 4.000 eur, a že žalovaná sa v zmluve zaviazala zaplatiť spoločnosti 72 mesačných splátok po 89,61 eur, celkom čiastku 6.452,92 eur (ďalej už len „zmluva o úvere“). Tieto skutočnosti preukazujú listiny predložené v spore žalobkyňou označené ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“ a „Standardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“, podľa ktorých sa jednalo o bezúčelový spotrebiteľský úver s celkovými nákladmi na úver 2.451,92 eur a celkovou čiastkou, ktorú sa žalovaná zaviazala zaplatiť 6.452,92 eur. Podľa týchto listín žalovaná sa zmluvou o úvere zaviazala úver vo výške 4.000 eur vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené s úverom vo výške 2.451,92 eur (spolu 6.452,92 eur) v pravidelných 72 mesačných splátkach vo výške 89,61 eur splatných vždy 20. dňa v mesiaci, s dátumom splatnosti prvej splátky dňa 20.04.2017 a dátumom splatnosti poslednej splátky dňa 20.03.2023. Zmluva o úvere ďalej obsahuje údaj o výške fixnej ročnej úrokovej sadzby 18,72 %, o hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) 18,72%,

o hodnote priemernej RPMN 13,31 %, výške odplaty za úver 18,72 %, najvyššej prípustnej výške odplaty za úver 18,72 %, o dobe trvania zmluvy do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa zmluvy.

10. Žalovaná nepoprela a súd na základe vykonaného dokazovania nemal dôvodné pochybnosti ani o tvrdení žalobkyne, že žalovaná za účelom vrátenia úveru a zaplatenia nákladov s ním spojených do podania žaloby zaplatila len 716,88 eur. Táto skutočnosť vyplýva z prehľadu splátok a úhrad za dobu od 10.03.2017 do 30.09.2020, predloženého žalobkyňou, ktorý žalovaná nijako nespochybnila. Podľa tohto prehľadu žalovaná mesačné splátky vo výške 89,61 eur zaplatila iba za 8 prvých mesiacov, a to za mesiace apríl 2018 - november 2018 vrátane, celkom teda 8 mesiacov x 89,61 eur, čo predstavuje 716,88 eur. Počnúc splátkou splatnou 20.12.2017 už žiadne úhrady nepoukázala.

11. Z listiny označenej ako „Predžalobná upomienka“ datovanej dňom 28.02.2018 a pripojenej poštovej doručky vyplýva, že týmto listom VÚB a.s. žalovanej s poukazom na zmluvu o úvere oznámila, že ku dňu vyhotovenia listiny eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 268,83 eur a žalovanú vyzvala bezodkladne nedoplatok zaplatiť na v listine špecifikované číslo účtu. Žalovanú súčasne upozornila, že ak do 05.04.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 12/2017, bude oprávnená úver zosplatiť. Podľa poštovej doručky list bol žalovanej doručený dňa 07.03.2018.

12. Z listiny označenej ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ datovanej dňom 21.04.2018 súd zistil, že táto listina obsahuje prejav vôle VÚB a.s. adresovaný žalovanej spočívajúci v oznámení, že nakoľko dlžné splátky v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradila, dlh zo zmluvy o úvere sa stal splatným v celom rozsahu naraz, a výzvu žalovanej na úhradu sumy 4.007,25 eur. Podľa tvrdení zástupcu žalobkyne tento list bol žalovanej zasielaný obyčajnou listovou zásielkou.

13. Podľa notárskej zápisnice spísanej notárkou JUDr. Ľubicou Florianovou so sídlom Bratislava, na Hodžovom námestí č. 3, N 3283/2017, NZ 54215/2017, dňa 11. decembra 2017 a výpisov z obchodného registra spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, zanikla v dôsledku rozdelenia a zlúčenia s nástupníckymi spoločnosťami, a to Všeobecnou úverovou bankou a.s., Mlynské Nivy 1, Bratislava 829 90, IČO: 31 320 155 (ďalej už len „VÚB a.s.“) a VÚB Leasing a.s., Mlynské Nivy 1, 020 05 Bratislava, IČO: 31 318 045 (ďalej už len „VÚB Leasing a.s.“), ktoré sa stali právnymi nástupcami zaniknutej spoločnosti. Podľa výpisu z obchodného registra spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, bola z registra vymazaná ku dňu 01.01.2018.

14. Z rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok vedenej v denníku súdu pod sp. zn. 1OpP 2/2018 zo dňa 30.11.2017 uzavretej medzi VÚB a.s. a VÚB Leasing a.s. ako postupcami a žalobkyňou ako postupníkom, vrátane jej dodatkov č. 1 - č. 4, príloh a žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 20.05.2021 súd zistil, že obe nástupnícke spoločnosti uzavreli so žalobkyňou zmluvu o postúpení pohľadávok, o i., aj pohľadávky zo zmluvy o úvere v danej veci ku dňu postúpenia vo výške 4.006,73 eur.

15. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere, tzn. ku dňu 10.03.2017 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

17. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 1 ods. 2 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, tzn. k 10.03.2017 (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

20. Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

21. Vychádzajúc z cit. ustanovení § 52 Občianskeho zákonníka spotrebiteľská zmluva nie je osobitným zmluvným typom. Môže ňou byť ktorýkoľvek zmluvný typ upravený Obchodným zákonníkom, Občianskym zákonníkom, iným právnym predpisom alebo aj zákonom neupravená, tzn. nepomenovaná zmluva, ak sú splnené požiadavky kladené na subjekty zmluvy, tzn. ak stranami zmluvy sú dodávateľ a spotrebiteľ. Spotrebiteľskou zmluvou je teda vždy založený právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ.

22. Medzi stranami nebolo sporné a súd nemal dôvodné pochybnosti o tom, že zmluva o úvere v prejednávanej veci má charakter zmluvy spotrebiteľskej, a že žalovaná má v právnom vzťahu založenom touto zmluvou o úvere postavenie spotrebiteľa. Záver, že žalovaná zmluvu o úvere uzavrela ako spotrebiteľ, teda že pri uzatváraní zmluvy o úvere nekonala v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, vyplýva zo samotného označenia zmluvy ako zmluvy o „spotrebiteľskom“ úvere, označenia druhu úveru ako bezúčelový „spotrebiteľský“ úver, označenia žalovanej v zmluve údajmi fyzickej osoby - nepodnikateľa, ako aj z obsahu samotnej zmluvy o úvere (celkové náklady spotrebiteľa“ a pod.). Súd poukazuje tiež na argumentáciu zástupcu žalobkyne v spore ustanoveniami spotrebiteľského práva (cit. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Niet pochyb, že spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. pri poskytovaní úveru konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti.

23. Jedným z druhov spotrebiteľských zmlúv sú zmluvy o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľské úvery v čase uzavretia zmluvy o úvere v danej veci upravoval špeciálny zákon, a to Zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý vo vzťahu k Občianskemu zákonníku má postavenie lex specialis. Súd zastáva názor, že úver poskytnutý žalovanej na základe spotrebiteľskej zmluvy o úvere v danej veci má charakter spotrebiteľského úveru tak, ako ho definuje Zákon o spotrebiteľských úveroch, a spotrebiteľská zmluva o úvere je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch.

24. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere v danej veci uzavrela spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. ako nebankový subjekt. Ako už súd vyššie uviedol, spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., ku dňu 01.01.2018 zanikla v dôsledku rozdelenia a zlúčenia s nástupníckymi spoločnosťami, a to VÚB a.s. a VÚB Leasing a.s., ktoré sa stali právnymi nástupcami zaniknutej spoločnosti. V danej veci právnym nástupcom ku dňu 01.01.2018 sa stala VÚB a.s.. Zaplataenia tejto pohľadávky VÚB a.s sa žalobou v konaní v danej veci však nedomáha banka, ale žalobkyňa ako ďalší nebankový subjekt, a to s tvrdením, že táto pohľadávka banky vo výške 4.006,73 eur jej bola VÚB a.s. postúpená na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok vedenej v denníku súdu pod sp.zn. 1OpP 2/2018 zo dňa 30.11.2017 uzavretej medzi VÚB a.s. a VÚB Leasing a.s. ako postupcami a žalobkyňou ako postupníkom, vrátane jej dodatkov č. 1 - č. 4, príloh a žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 20.05.2021. Súd sa preto najprv zaoberal skúmaním vecnej aktívnej legitímácie žalobkyne v konaní. Aktívnu vecnou aktívnu

legitimáciou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, z ktorého žalobcovi vyplýva uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie aktívnej vecnej legitímácie (ako aj pasívnej vecnej legitímácie) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 205/2009 zo dňa 29.06.2010). Zásadnou otázkou, ktorú súd v rámci skúmania aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v konaní v danej veci riešil, bola otázka, či boli splnené zákonné podmienky pre postúpenie pohľadávky VÚB a.s. na žalobkyňu, a ak áno, či došlo k postúpeniu pohľadávky vo výške, ktorej sa žalobkyňa v konaní na žalovanej domáha (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn 14CoCsp 52/2020 zo dňa 11.05.2021).

25. Banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorá podlieha dozoru a dohľadu Národnej banky Slovenska, a ktorej základné právne postavenie vymedzuje zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len „Zákon o bankách“). Podľa § 2 Zákona o bankách banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá je úverovou inštitúciou podľa osobitného predpisu (nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú.v. EÚ L 176, 27.6.2013), a ktorá má bankové povolenie. Inú právnu formu banky tento zákon zakazuje. Banka môže bankové činnosti vykonávať iba na základe bankového povolenia podľa osobitného predpisu (Čl. 4 ods. 1 bod 42 nariadenia (EÚ) č. 575/2013) a v rozsahu a za podmienok uložených týmto povolením alebo ustanovených týmto zákonom a osobitnými predpismi (napr. § 12 až 34 zákona č. 747/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov). V uvedenom právnom kontexte je potrebné posudzovať aj činnosť banky spočívajúcu v postupovaní jej pohľadávok.

26. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

27. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

28. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

29. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

30. Podľa § 92 ods. 8 veta prvá a druhá veta Zákona o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len postupník), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.

31. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

32. Postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ, čiže v existujúcom záväzkovom vzťahu dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena sa nedotýka práv a povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzku a preto na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje súhlas dlžníka. Cit. všeobecné ustanovenia § 524 ods. 1 a § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre postúpenie pohľadávky vyžadujú vždy písomnú formu, a súčasne stanovujú, ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia. Vychádzajúc z ust. § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie pohľadávky potrebné. Zákon o bankách ako osobitný právny predpis (lex specialis)

vo vzťahu k Občianskemu zákonníku v cit. ust. § 92 ods. 8 upravuje osobitné podmienky, za ktorých možno alebo nemožno postúpiť peňažnú pohľadávku patriacu banke, teda tzv. bankovú pohľadávku, buď inej banke alebo inému subjektu, ktorý nie je bankou. Postúpenie pohľadávky, ktoré je v rozpore s ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, je v rozpore so zákonom a podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky v rozpore so zákonom je vylúčené (zakázané).

33. Na podporu tohto svojho právneho záveru súd vzhľadom aj na súdu známu stále pretrvávajúcu argumentáciu žalobcov v obdobných sporov, spočívajúcu v tom, že ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách upravuje iba výnimky z bankového tajomstva a nie podmienky pre platné postúpenie pohľadávky bankou, poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24.04.2018 sp.zn. 1Cdo 147/2017 publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov SR pod č. 60/2018, podľa ktorého: „Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práva klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon“. V tomto rozhodnutí Najvyšší súd Slovenskej republiky o.i. tiež konštatuje, že: „...v prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade zákona o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka...následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 OZ alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť postupnej zmluvy pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť.“

34. Súd poukazuje tiež na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.03.2018 sp.zn. 7Cdo 26/2017, podľa ktorého: „...podľa názoru dovolacieho súdu neexistuje prakticky žiadny priestor pre inú interpretáciu v prejednávanej veci než tú, že podmienky § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka svoju pohľadávku postúpiť inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ).“

35. Do pozornosti súd dáva tiež dôvodovú správu k cit. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, podľa ktorej zavedenie tohto ustanovenia do Zákona o bankách má motivovať banky k tomu, aby robili kroky smerujúce k ukončeniu záväzkových vzťahov pri dlhodobom nesplácaní úverov dlžníkmi, a aby počas trvania zmluvných vzťahov iba nepripisovali úroky, poplatky a rôzne sankcie, a dlhy tak nezvyšovali. Takéto správanie bánk nespĺňalo požiadavku prístupu banky ako dodávateľa k spotrebiteľom s odbornou starostlivosťou tak, ako to vyplýva zo zákona o spotrebiteľoch. Nebolo tiež v záujme spotrebiteľov, aby po uzavretí spotrebiteľskej Zmluvy o úvere banka kedykoľvek počas trvania zmluvného vzťahu postupovala pohľadávku voči nim tretej osobe, ktorá nepodlieha dozoru a dohľadu Národnej banky Slovenska. Takéto konanie banky by sa priečilo účelu a zmyslu Zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou.

36. Z cit. ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách je možné vyvodiť, že spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky môže byť len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktorá je už splatná. Podľa tohto ustanovenia banka má oprávnenie postúpiť pohľadávku alebo jej časť, s ktorou je dlžník v omeškaní po dobu stanovenú zákonom, a to o viac ako 90 kalendárnych dní, a to napriek písomnej výzve banky. Tieto zákonné podmienky musia byť pritom splnené kumulatívne. Tu súd na podporu tohto záveru, v nadväznosti aj na vymedzenie pohľadávky na účely ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách zástupcom žalobkyne v konaní, poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3CoCsp 23/2021 zo dňa 16.02.2022, podľa ktorého: „29. Z uvedeného vyplýva, že by bolo v rozpore s účelom zákona o bankách a viedlo by k neúnosnému právnemu stavu, ak by banky postupovali „živý úver“ na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad NBS. V takomto prípade by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou ocitli v zmluvnom vzťahu s iným nebankovým subjektom. Uvedené by bolo v rozpore s požiadavkou náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa vyžadovaná v súlade so smernicou o nekalých obchodných praktikách... 35. Špecifické pôsobenie bánk, na ktoré dohliada centrálna banka, opodstatňuje záver, že s bankovým úverom, ktorý nie je splatný, nemôže nakladať nebankový subjekt. Nesplatný úver od banky je produktom banky, na

ktorý dopadá dohľad centrálnej banky s prísne stanovenými pravidlami pre bankový sektor. Nebankový subjekt nie je oprávnený používať (akokoľvek) bankové oprávnenia a ani používať bankové úvery. Termín používať prirodzene zahŕňa aj zosplatnenie úveru alebo určité zavŕšenie vzťahu vyplývajúceho zo zmluvných podmienok banky.“ (porovnaj tiež napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn 9CoCsp 50/2021 zo dňa 15.02.2022). Možno súhlasiť so zástupcom žalobkyne, že banka má nepochybne právo postúpiť na iný subjekt aj celú úverovú pohľadávku. Pre takýto postup je však nevyhnutné, aby banka pred postúpením úverovú pohľadávku v súlade so zákonom predčasne zosplatnila. Súd v danej veci dospel k záveru, že žalobkyňa v konaní nepreukázala, že by VÚB a.s. pred postúpením úverovej pohľadávky bola splnila zákonné podmienky pre jej predčasné zosplatnenie.

37. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

38. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

39. Citované ustanovenia Občianskeho zákonníka pre predčasné zosplatnenie úveru dohodnutého v splátkach vyžadujú výzvu veriteľa adresovanú a preukázateľne doručovanú spotrebiteľovi, obsahujúcu upozornenie na aktuálny dlh a výslovné upozornenie na možnosť veriteľa požadovať zaplatenie celej úverovej pohľadávky naraz z dôvodu nezaplatenia aktuálneho dlhu. Podľa cit § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka právo na zaplatenie celej úverovej pohľadávky má veriteľ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Podľa cit. § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Právo podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktoré predstavuje v spotrebiteľských zmluvách lex specialis oproti všeobecnej norme § 565, môže veriteľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť, ale za predpokladu, že omeškanie s uvedenou splátkou, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní viac ako tri mesiace trvá. Pred žiadosťou veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky sa ďalej vyžaduje, aby veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená aj tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Lehota na doručenie upozornenia spotrebiteľovi v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie zosplatnenia celej pohľadávky, nemusí bez ďalšieho začať plynúť až potom, ako je dlžník v omeškaní so splátkou 3 mesiace. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nie je upravená lehota, v ktorej musí veriteľ žiadať právo na predčasné zosplatnenie úveru najneskôr. Táto je upravená v § 565 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky a súčasne spotrebiteľ musí byť v omeškaní so zaplatením splátky 3 mesiace, pričom postačuje, aby bol v omeškaní len s jednou splátkou. Veriteľ je tak časovo limitovaný využitím práva na zosplatnenie. Do splatnosti tejto splátky, ktorá nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace, musí veriteľ právo na zosplatnenie uplatniť, inak jeho právo zaniká.

40. V danej veci VÚB a.s. listinou „Predžalobná upomienka“ datovanou dňom 28.02.2018 žalovanú upozornila, že ku dňu 28.02.2018 má aktuálny nedoplatok na splátkach predmetného úveru vo výške 268,83 eur (3 mesiace x 89,61 eur) a výslovne ju upozornila, že ak do 05.04.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 12/2017, bude oprávnená úver zosplatniť. Podľa pripojenej doručky listina bola žalovanej doručená dňa 07.03.2018. Podľa prehľadu splátok a úhrad, ktorý žalovaná nijako nespochybnila, žalovaná v lehote do 05.04.2018 dlžné splátky neuhradila. Dňom 20.03.2018 sa dostala do omeškania s úhradou splátky 12/2017, splatnou dňa 20.12.2017, viac ako tri mesiace. Na zaplatenie aktuálneho dlhu, vrátane splátky splatnej dňa 20.12.2017, jej bola veriteľom poskytnutá lehota do 05.04.2018, teda lehota dlhšia ako zákonná povinná lehota 15 dní, plynúca od 07.03.2018. Na možnosť zosplatnenia celej pohľadávky naraz bola žalovaná predžalobnou upomienkou výslovne upozornená. VÚB a.s. tak mala oprávnenie úver predčasne zosplatniť pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.12.2017 po uplynutí 3 mesiacov od splatnosti tejto splátky, teda po 20.03.2018, a to do splatnosti nasledujúcej splátky splatnej dňa 20.04.2018. Žalobkyňa predložila súdu listinu vyhotovenú VÚB a.s. označenú ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“, datovanú dňom 21.04.2018, tzn.

dňom nasledujúcim po splatnosti splátky nasledujúcej po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, pre ktorú veriteľ mohol pristúpiť k zosplatneniu celej úverovej pohľadávky naraz. Preto súd prijal záver, právo VÚB a.s. na zosplatnenie celej pohľadávky z úveru pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.12.2017, na zaplatenie ktorej bola žalovaná predžalobnou upomienkou dňa 07.03.2018 upozornená, dňom 20.04.2018 banke zaniklo. Oznameniu o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 21.04.2018 preto nemožno priznať právne účinky predčasného zosplatnenia úverovej pohľadávky tak, ako to predpokladá citovaná právna úprava. Preto súd prijal záver, že VÚB a.s. v danej veci nesplnila zákonné podmienky pre predčasné zosplatnenie úverovej pohľadávky. Vo vzťahu k tvrdeniu zástupcu žalobkyne, že k zosplatneniu došlo vo vzťahu k splátke splatnej bezprostredne pred zosplatnením úveru, súd udáva, že pred oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 21.04.2018 žalovaná nebola v omeškaní viac ako 3 mesiace so splátkou splatnou dňa 20.04.2018, a ani dňa 20.03.2020.

41. Navyše, žalobkyňa uviedla, že oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 21.04.2018 bolo žalovanej doručované iba obyčajnou listovou zásielkou. Aj keď žalovaná tvrdí, že žalobkyňa o doručovaní tohoto oznámenia poštou formou obyčajnej listovej zásielky nespochybnila, to neznamená, že žalobkyňa, na ktorej bolo v konaní dôkazné bremeno o doručení tohoto oznámenia do dispozičnej sféry žalovanej (§ 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka), toto bremeno uniesla. Tu súd v nadväznosti na tvrdenia zástupcu žalobkyne, že listina o zosplatnení úveru má len deklaratórny charakter, poukazuje napr. na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo 36/2000 zo dňa 15.12.2000, publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov SR pod č. 4/2021, podľa ktorého: „11.3....Princíp doručovania právnych úkonov ako podmienka ich účinnosti vyplýva nielen z § 45 Občianskeho zákonníka, ale je jednou z hlavných zásad súkromného práva. Je neprípustné, aby k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností účastníkov právnych vzťahov dochádzalo na základe prejavu vôle konajúceho subjektu bez toho, aby mal adresát minimálne objektívnu možnosť sa s týmto úkonom oboznámiť - ak má byť určitý právny úkon uskutočnený jednou osobou významný pre inú osobu, musí mať táto osoba aspoň príležitosť spoznať jeho obsah (musí dôjsť do jej dispozičnej sféry). Dispozičná sféra adresáta je vymedzená zmluvne dohodnutým doručovacím režimom, t.j. kontaktnými adresami účastníkov alebo určením kontaktnej osoby (spravidla v záhlaví zmluvy) s tým, že doručenie písomnosti je účinné už tým, že sa doručí do dohodnutého miesta alebo určenej osobe. Týmto okamihom sa zásielka dostáva do sféry adresáta, pričom už nie je dôležité, či sa adresát s obsahom zásielky zoznámil alebo nie...Z povahy ustanovenia § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že ide o kogentné ustanovenie, ktoré nepripúšťa odchýlnu dohodu zmluvných strán v podobe fikcie doručenia. Právna konštrukcia doručovania upravená týmto ustanovením totiž zabezpečuje spravodlivé vyvažovanie záujmov zmluvných strán. Adresátovi právneho úkonu poskytuje možnosť oboznámiť sa s obsahom právneho úkonu a taktiež istotu, aby účinky daného právneho úkonu nenastali bez toho, že mu to nebolo umožnené. Subjekt realizujúci právny úkon má na druhej strane istotu, že doručovaný právny úkon sa stane právne perfektným a vyvolá zamýšľané právne následky aj v prípade, že sa adresát vyhýba prevzatíu zásielky, príp. zmarí jej doručenie hoci i z nebanlivosti (napr. zmenou doručovacej adresy bez oznámenia tejto skutočnosti druhej zmluvnej strane). Tu je potrebné poukázať práve na požiadavku právnej istoty na strane adresáta, aby sa mohol s prejavom vôle oboznámiť, ale zároveň sa chráni aj právna istota odosielateľa v tom zmysle, že ak sa adresát mal možnosť (príležitosť) oboznámiť s prejavom vôle, ale sa tak nestalo, prejav vôle sa považuje za účinný. Pritom nie je podstatné, či sa adresát s obsahom zásielky aj skutočne oboznámil. Je potrebné si však uvedomiť, že v prípade sporu o doručení písomnosti bude dôkazné bremeno o doručení zaťažovať odosielateľa. Je preto vhodné, aby odosielateľ vhodným spôsobom doručenie zásielky adresátovi zdokumentoval, resp. ju vedel relevantne preukázať“. Preto súd sa nestotožňuje s argumentáciou žalobkyne, že oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 21.04.2018 nebolo potrebné doručiť do dispozičnej sféry žalovanej (porovnaj tiež napr. rozsudky Krajského súdu v Prešove sp.zn. 12CoCsp 26/2021 zo dňa 10.03.2022, sp.zn. 8CoCsp 16/2021 zo dňa 28.02.2022, sp.zn. 3CoCsp 23/2021 zo dňa 16.02.2022, a ďalšie). Keďže žalobkyňa toto doručenie nepreukázala, súd aj z tohoto dôvodu predčasnemu zosplatneniu úveru nemohol priznať právne účinky.

42. Na základe uvedeného súd uzavrel, že žalobkyňa nepreukázala, že celá pohľadávka z predmetného úveru bola v čase jej postúpenia VÚB a.s. na ňu splatnou, a teda spôsobilou na postúpenie podľa cit. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. VÚB a.s. tak mohla na žalobkyňu postúpiť iba splátky úveru splatné ku dňu postúpenia, tzn. ku dňu 20.05.2021, kedy došlo k prevzatíu listiny „Žiadosti o postúpenie a prevod“, podľa ktorej týmto dňom postupník prijíma a kupuje každú pohľadávku uvedenú v priloženom výťažku a zaznamenanú na nosiči CD-ROM. Zákonnou podmienkou postúpenia aj len tejto časti pohľadávky

podľa cit. § 92 ods. 8 Zákona o bankách však bola písomná výzva banky na jej zaplatenie a nepretržité omeškanie žalovanej s jej zaplatením trvajúce dlhšie ako 90 kalendárnych dní napriek tejto výzve.

43. Na základe vykonaného dokazovania súd nemohol prijať záver o splnení ani zákonných podmienok pre postúpenie čo aj len časti úverovej pohľadávky na žalobkyňu, nakoľko žalobkyňa účinenie takejto výzvy bankou ničím nepreukázala. Podľa judikatury právne úkony sa posudzujú podľa ich obsahu, a preto nie je vylúčené, aby obsahom jednej listiny bolo aj niekoľko právnych úkonov. Napr., aby obsahom právneho úkonu, ktorým si banka ako veriteľ uplatnil právo na predčasné zosplatenie úveru, bola aj výzva banky podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 6CoCdo 37/2020 zo dňa 28.04.2021). V danej veci však žalobkyňa nepreukázala, že by oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 21.04.2018 bola doručila do dispozičnej sféry žalovanej. Preto súd tomuto oznámeniu nemohol priznať ani právne účinky výzvy podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

44. Vzhľadom na uvedené závery súd uzavrel, že nakoľko žalobkyňa nepreukázala splnenie zákonných podmienok pre postúpenie úverovej pohľadávky alebo aspoň jej časti bankou, stanovené v cit. ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, nepreukázala ani, že je v konaní vecne aktívne legitimovaná. Ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách upravuje osobitné podmienky, za ktorých možno alebo nemožno postúpiť peňažnú pohľadávku patriacu banke, teda tzv. bankovú pohľadávku, buď inej banke alebo inému subjektu, ktorý nie je bankou. Postúpenie pohľadávky, ktoré je v rozpore s ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, je v rozpore so zákonom a podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky v rozpore so zákonom je vylúčené (zakázané). Za danej situácie preto súd žalobu žalobkyne pre nedostatok jej vecnej legitimácie v konaní zamietol.

45. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

46. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov právo.

47. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

48. Súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Žalovaná mala tak úspech v konaní v plnom rozsahu a prislúcha jej voči žalobkyňi nárok na náhradu trov v plnom rozsahu trov. Žalovaná si nárok na náhradu trov neuplatnila, zo spisu jej žiadne trovy nevyplývajú. Preto súd žalovanej žiadnu náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti výrokom I. - II. toho rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).